

det nu. Vi vil til den tid uden tvivl få en indgående debat om rapporten. Regeringen har udarbejdet en omfattende matrix, der vil blive trykt som et bilag til rapporten. Regeringen kommer her med sine bemærkninger til de enkelte dele af ECRI's rapport, og derefter kan vi jo diskutere den.

Jeg vil ikke her undlade at fremkomme med et par betragtninger om Europarådet som sådan efter nu at have kritiseret den mangelfulde kvalitet i ECRI's arbejde. Europarådet er jo *den* gamle europæiske organisation fra 1949. Både den kolde krig og udviklingen i EF- og EU-samarbejdet betød, at samarbejdet blev snævrere, end det oprindeligt var tænkt.

Omvæltningerne i Europa i 1989-1990 bevirkede imidlertid, at arbejdet med Europarådets kernekompetencer, som vi har talt om i dag – demokrati, retssamfund og menneskerettigheder – nu fik tilføjet en ny dimension, nemlig den at støtte den politiske omstillingsproces i de tidligere kommunistiske lande. Denne støtte er der beklageligvis, men ikke overraskende naturligvis, fortsat god brug for. Derfor skal vi sørge for, at Europarådet også under de ændrede vilkår, som gælder i dag, er i stand til at løfte denne opgave.

Det var jo faktisk, hvad det tredje topmøde i maj 2005 handlede om. Konkret taler vi om en moderniseringsproces på de indre linjer, bedre arbejdsdeling udadtil, især i forhold til EU og OSCE. Gennemførelsen af beslutningerne fra topmødet er en hovedprioritet for ministerkomiteen, og Danmark er blandt de lande, der preser på. Jeg håber at kunne orientere om konkrete resultater af dette arbejde, når regeringen afgiver sin redegørelse til næste år.

Kl. 14.20

Endelig finder jeg anledning til at fremhæve det gode og nødvendige arbejde, som den parlamentariske forsamling udfører med hensyn til demokrati, menneskerettigheder, valgobservatior og udarbejdelse af rekommandationer. Det er et arbejde, der styrker menneskerettigheder, frihedsrettigheder og borgernes beskyttelse i hele Europa.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Der er foreløbig to, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Morten Østergaard.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Med hensyn til det med den saglige og faglige kritik kan man jo ikke være uenig, men man kan selvfølgelig tænke over, om ikke også f.eks. den hviderussiske præsident finder, at den kritik, der var af det hviderussiske valg, var dybt usaglig og ufaglig. Men vi støtter enhver bestræbelse på at øge kvaliteten af det arbejde, der foregår.

Det, der interesserer mig: Jeg var lidt overrasket over udenrigsministerens svar om, at man søreme har reageret meget hurtigt. Jeg forstod nemlig udenrigsministeren i onsdags således, at det faktisk ikke er udenrigsministeren, der har indsigt i, om sådan noget her er foregået på dansk jord. Jeg forstod, at det er transportministeren, der overvåger det danske luftrum, og skulle der i givet fald gribes ind, så er det sådan set justitsministeren, der skal gøre noget ved det. Det var den forklaring, vi fik i onsdags. Og først, hvis justitsministeren finder noget, går det til udenrigsministeren.

Der er det bare paradoksalt, at når så udenrigsministeren føler sig kaldet til at undersøge, om der er sket noget i Danmark, så retter han ikke, som jeg forstod det, henvendelse til justitsministeren eller transportministeren, men derimod til sin kollega på den anden side af Atlanten og siger: Har I krænket vores territorium? Og han får det forventede svar: Nej, det har vi ikke.

Spørgsmålet til udenrigsministeren er: Når man har svaret, at det har man ikke kendskab til, er det så på baggrund af henvendelser til de danske regeringsmedlemmer, til transportministeren, til justitsministeren, eller er det alene på baggrund af, at man har spurgt den amerikanske udenrigsminister, om USA har krænket vores territorium i den her forbindelse?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Først vil jeg med hensyn til den lidt flotte bemærkning om, at Hviderusland nok også er utilfreds, når de bliver kritiseret, sige, at det faktisk ikke er første gang, en regering udtrykker sin utilfredshed.

Hr. Morten Østergaard var selvfølgelig ikke i Folketinget i april 2001, men den daværende SR-regering var stærkt utilfreds med den ECRI-rapport, der kom på det tidspunkt. Der protesterede regeringen ikke, men ifølge Politiken den 5. april 2001 fortryder udenrigsminister Mogens Lykketoft, at den danske regering ikke gik hår-